

Het Parool

Zegening boven de pizza kan ook

Joram Rookmaaker met zijn gezin. Rechts Rabbijn Soetendorp. © Dingena Mol

Joram Rookmaaker (47) is zondag aangesteld als de tweede rabbijn van de Liberale Joodse Gemeente Amsterdam. "Ik ga mensen niet vertellen hoe ze moeten leven."

DOOR: HANNAH STÖVE 7 JANUARI 2019, 15:49

Met zo'n tweeduizend leden is uw gemeente de grootste Joodse gemeente van Nederland. Waar komt dat door?

"We zijn héél actief. We organiseren zeven dagen per week activiteiten. Diensten in de synagoge, maar ook debatten, concerten en onderwijs. We begeleiden mensen op de mooie, maar ook op de allerverdrietigste momenten van het leven: we hebben een eigen begraafplaats en doen lewajot, begrafenissen. Allemaal factoren die ervoor zorgen dat ons ledenaantal groeit, in feite tegen de trend van ontkerkelijking in. Dat mensen steeds meer afstand voelen tot religie, is een beeld dat wij eigenlijk niet zien

Wat is uw doel in uw nieuwe functie?

"Een van mijn grote doelen is dat het jodendom weer vanzelfsprekend wordt voor de nieuwe generatie. De Sjoa heeft een enorm gat geslagen in de gemeenschap, waardoor de betrokkenheid en kennis van het jodendom een knauw heeft gekregen. Veel Joden hebben niet alle rituelen en gebruiken in hun opvoeding meegekregen en beheersen het Hebreeuws niet. Daardoor durven ze bijvoorbeeld niet naar de synagoge. Ik hoop

dat die drempel zal verdwijnen en de nieuwe generatie Joden niet meer wordt gehinderd door onzekerheid."

U heeft jarenlang bij de overheid gewerkt. Waar kwam het verlangen een carrièreswitch te maken vandaan?

"Ik heb technische bedrijfskunde en politicologie gestudeerd en ben gespecialiseerd in het Midden-Oosten. Voor de overheid heb ik vijftien jaar als projectleider gewerkt op het gebied van integratie en veiligheid. Naast mijn werk, ben ik in 2005 begonnen met de opleiding tot rabbijn. Niet per se om dat te worden, maar om me te verdiepen in het geloof. Ik ben er in 2008 mee gestopt, omdat de studie niet te combineren viel met een jong gezin."

"Drie jaar later heb ik het toch weer opgepakt. Ik publiceerde De Brede Hagada, waarin ik Pesach, het Joods Pasen, toegankelijk uitleg. Tot mijn verbazing werd dat een groot succes; blijkbaar was er behoefte aan een laagdrempelige benadering van de Joodse tradities. Wat ook meespeelde, is dat in 2010 ons dochtertje van bijna twee jaar overleed door een aanrijding. In dat donkere moment werd ik me bewust van de ongelooflijke waarde van een gemeenschap die dan om je heen staat. Toen hier een vacature vrijkwam én ik een oude beroepskeuzetest vond, waarop ik als veertienjarige jongen had geschreven dat ik psycholoog, journalist of rabbijn wilde worden, was het ineens helder. Blijkbaar wilde ik al dertig jaar rabbijn worden. Ik was het alleen vergeten."